

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Сливен, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ, в публично заседание на седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря РОСИЦА ПЛ. ДЗОБЕЛОВА
като разгледа докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело № 20212230105846 по описа за 2021 година

Страни по делото са Ц. В. С. и С. С. С., двамата от гр.Сливен. То е образувано по предявени от мъжа искове, а след това и от жената- насрещни такива, за прекратяване на гражданския им брак с развод. Също и за това кой от двамата ще упражнява родителските права върху родените по време на същия две деца- В., род. 19.05.2005г. и С., род. 16.06.2008г.; местоживеенето им и издръжката, която ще трябва да заплаща другия родител. В хода на делото се оказа, че по тези въпроси не съществува спор между съпрузите.

Такъв е налице обаче по това кой от двамата съпрузи е виновен за настъпилото непреодолимо разстройство в брачните отношения, като всеки от тях настоява, че това е поведението на другия съпруг. Жената твърди, че С. е поддържал извънбрачна връзка, с което виновно и изцяло е допринесъл за влошаването на брачните им отношения; той отрича това, а на свой ред също твърди за поддържана от С. извънбрачна връзка, поради което счита, че всъщност жената с поведението си е причинила необходимостта от прекратяване на брачната им връзка.

С насрещен иск, оспорен от мъжа, С. претендира на нея да бъде предоставено ползването на семейното им жилище, което е на административен адрес: гр.Сливен, кв.Речица, ул.“Драва“№28 и е собственост на родителите на мъжа. Друг иск, предмет на делото, отново е предявен като насрещен; по него жената претендира съпруга ѝ да бъде осъден да ѝ заплаща, лично на нея, след прекратяването на брака издръжка, в месечен размер 250лв. Исковете се оспорват от ответника по тях като неоснователни.

Последните претенции, предмет на делото, са на жената, с които търси издръжка за двете деца. По тях между съпрузите е налице както съгласие, така и спор. Съгласие от С., че трябва да заплаща издръжка за дъщерите си, но и оспорване на искания от майка им размер- по 400лв. месечно за всяка. Мъжът счита, че може да заплаща и ще е достатъчна, за по-голямото момиче издръжка в размер 300лв., а за по-малкото- 250лв., месечно.

Всяка от страните претендира сторените от нея разноски по делото.

Те се явиха лично, а и бяха представлявани от пълномощници- адвокати, в проведеното съдебно заседание, като по същество позициите им, изложени в писмен вид, останаха непроменени /и непримирени/.

След като обсъди събраните по делото доказателства- поотделно и в тяхната

съвкупност, и като взе предвид изявленията на страните, съда приема, че са установени следните факти:

Както вече бе коментирано, безспорно е по делото обстоятелството, че страните по него са съпрузи. Това се установява и от дубликат на удостоверение, издаден от община Сливен на 28.12.2004г. въз основа на акт № 0454/ 20.10.2004г.

Те са родители на децата С.Ц. С., род.16.06.2008г. и В.Ц. С., род. на 23.05.2005г., видно от удостоверенията, отново на община Сливен- № 081445, издадено въз основа на акт № 1410/ 20.06.2008г. и № 050906, издадено въз основа на акт № 0906/ 20.05.2005г.

От служебна бележка изх. № 67/25.01.2022 г., издадена от „Хемус Милк-Комерс“ ООД се установява, че С. С. работи там, като е получавала средномесечно брутно трудово възнаграждение от приблизително 700лв.

От удостоверение № 55468/ 30.11.2021г., издадено от „Електроразпределение Юг“ ЕАД се установява, че Ц. В. С. работи като ел.монтър там и за периода м.10.2021г.-м.05.2022г. вкл. е получавал брутно трудово възнаграждение в средномесечен размер около 2 350лв.

От служебната бележка № АС 05-324/21.01.2022 г., издадена от Спортно училище „Димитър Рохов“ в гр. Сливен се установява, че детето С. е ученичка там, в 7-ми клас за учебната 2021/22г., както и че е „специализирана“ в спортни скокове и батут. Видно от служебната бележка, издадена на 21.02.2022г. от сдружение „Спортен клуб“-скокове на батут „Сини камъни“2008-Сливен- лист № 26 от материалите по делото, С. тренира и се състезава активно в него, както и е участник в държавни първенства, турнири и лагери.

Видно от служебната бележка № АС 05-323/21.01.2022 г., издадена от същото учебно заведение, през 2021/2022г. В. е ученик, редовна форма на обучение, в спортен профил „джудо“. Видно от удостоверение от 10.02.2022 г., издадено от Спортен клуб по джудо „Хаджи Димитър – 2006“, гр. Сливен, В. е картотекиран състезател в Българската федерация по този спорт. Тя редовно посещава училище, тренировките по джудо, подготвителните лагери и други спортни прояви, организирани от клуба. Също, че от 2017-та година участва в лагери, турнири и държавни първенства.

Въз основа на документа, наречен Доклад от психотерапевтично придружаване изх. № 03/21.01.2022 г., издаден от ГППП „Аналитична зона“ – Сливен, както и от няколко фискални бона, представляващи лист № 36 от материалите по делото съда приема, че детето С. С. посещава този психотерапевтичен кабинет, в месеците декември 2021г. и януари 2022г., а таксата за едно посещение е 30лв. От платежните документи съда приема, че посещенията са общо шест, както и че за тях са заплатени общо 180лв.

С Договор за кредит за текущо потребление от 06.11.2020г., „БАНКА ДСК“ЕАД е отпуснала на кредитополучателя Ц. В. С. кредит в размер на 40 000лв., който трябва да бъде върнат за десет години.

С договор, извършен в нот.акт № 158, дело 1177/1993г. на нотариус при Сливенски районен съд, Ваньо Ц.ов С. е закупил от родителите си недв.имот в гр.Сливен, кв. Речица, ул.“Драва“№28 с площ 875кв.м., от които 104кв.м. застроени. Това, по безпротиворечивите изявления на страните по делото, е семейното им жилище. Не само от тези изявления, а и предвид личното име на купувача и презимето на ищеца, съда приема, че приобретателя е бащата на ищеца. Т.е., семейното жилище е собственост на родителите на мъжа, което също е и безспорно по делото обстоятелство.

От фактура № 2000000512/ 02.08.2022г. се установява, че за неколкодневен спортен лагер на детето В.- от 29.07 до 03.08.22г., е заплатена такса от 310 лв. Тъй като документът се представя от майката, съда приема, че такса е платена от нея. По същата логика съда приема, че С. С. е заплатила и таксата от 400лв. за летен лагер със спортен клуб „Сини камъни“ за детето С., състоял се в периода 29.09.- 06.07.2022г. в Приморско- служебната бележка от сдружение спортен клуб –скокове на батут „Сини камъни- 2008“ Сливен.

По възлагане от съда, отдел „Закрила на детето“ при община Сливен изготви

социален доклад. В преобладаваща му част съдията-докладчик няма да го коментира, поради това, че не малко от релевантните за делото обстоятелства, за които се налага изготвяне на такъв доклад, са безспорни- основно свързани с родителската отговорност.

Събрани бяха и гласни доказателствени средства- чрез разпита на четирима свидетели. Те са двама, осигурени от мъжа и двама, осигурени от жената. Съдът ще ги коментира поотделно като групи.

От показанията на свидетелите Р.Г. С., майка на ищеца и П.С.П., без родствена връзка със страните, но приятел на ищеца, съда приема, че С. С. е имала извънбрачна връзка с мъж, като началото ѝ е било във времето, заключено в интервала лятото на 2021г. - м.октомври 2021г. Съдът формира това становище, защото и двамата свидетели дадоха показания в тази насока. С. дори е била очевидец: от една страна, видяла е как снаха ѝ изпраща мъж, който е бил при нея в семейното жилище, докато ищеца е в командировка, т.е. извън Сливен, така и е чула /по -правилно- дочула, или подслушала, макар и неволно, но все едно- чула/ признанието на самата С. С. пред Ц. С. за това, че има извънбрачна връзка.

От показанията на същата свидетелка съда приема, че семейното жилище на сина ѝ и ответницата представлява първия етаж от къща в кв.Речица, собственост на нея и съпруга ѝ, докато те двамата са живеели в сграда/помещение, намираща се встрани от къщата, на един метър от нея. Също, че след раздялата на сина ѝ и снаха ѝ, внучките им са останали при последната, но по-малката от двете често- няколко пъти в седмицата, идва при баща си, среща се с него и не изглежда да има психологични проблеми.

От показанията на свидетелите, доведени от ответницата- А.С.Г.- нейна майка и Д.Д.Д., без родство със страните, съда приема, че и ищеца е имал извънбрачна връзка – със съпругата на втория от тях. Неговите *показания са показателни* в тази връзка, защото от отговорите му може да се допусне, че ответницата по делото в известен смисъл сама е създала благоприятна обстановка за тази извънбрачна връзка между съпруга ѝ съпругата на свидетеля Д.. Така е, защото често я канила на гости, в някои от които е оставала да пренощува в дома им, докато свид. Д. е бил на работа. Не само, че ищеца и съпругата на този свидетел са имали извънбрачна връзка, но тя е и в развитие така да се каже, тъй като се установи, понастоящем двамата живеят на семейни начала и дори чакат дете.

Показанията на всички свидетели съда кредитира, тъй като няма основания да се съмнява в тяхната достоверност- защото не се опровергават от останалия събран по делото доказателствен материал. Така също, не се оспорват от никой от участниците в настоящото производство. Вярно е, че свидетели бяха както майката на ищеца, така и майката на ответницата, но дори и ценени през призмата на чл.172 от ГПК, съда ги кредитира. Впрочем, така да се каже, и по този показател страните по делото бяха равнопоставени в този процес.

Така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Предявен е брачният иск за развод- с правно основание чл.49 ал.1 във вр. с чл.44 т.3 от СК, а с него са съединени иски за определяне кой от двамата съпрузи да упражнява родителските права върху родените по време на брака деца; местоживеенето им и режима на лични отношения на другия родител с тях, както и издръжката, която ще им заплаща- с пр.осн.чл.59 от СК; за ползването на семейното жилище след прекратяването на брака- иск с пр.осн.чл.56 от СК; иск за фамилното име на жената след прекратяването на брака -с пр.осн.чл.53 от СК, както и, чрез заявяването му от ответницата, иск с пр.осн.чл.145 от СК.

При установените по делото обстоятелства първия от тях е основателен, защото се изясни, че отношенията между съпрузите са силно влошени- то е видим, „с просто око“, в т.ч. и за съдията-докладчик, факт. Двамата са разделени и нямат желание да се съберат, а това положение е трайно, тъй като продължава повече от две години /установено посредством свидетелските показания, а и признато от съпрузите/. Както мъжа, така и жената са категорични, че брака им е дълбоко и непоправимо разстроен; не може да бъде заздравен и няма смисъл от съществуването му. Ето защо ще бъде прекратен.

По въпроса за вината: в исковата молба, а и в писмения отговор, са наведени

обстоятелства, представляващи брачни провинения както на жената, така и на мъжа. В случая е необходимо съда да ги коментира, тъй като един от съпрузите- С. С., иска съда с решението си да приеме, че вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брачните отношения е на Ц. С.. Категоричното и формирано с висока степен на убеденост мнение на съдията-докладчик е, че и двамата са допринесли с поведението си за разбиване на семейните отношения, при това в сходна степен- защото и двамата са установили извънбрачни връзки и са ги поддържали във времето, когато са живели като семейство. Именно тези извънбрачни връзки са имали решаващо отношение за разпадане на брачната връзка. Неприсъщо, според закона, а и морала, също и според установеното в обществото виждане е възникването и поддържането на интимна връзка с друг партньор по време на брачното съжителство. Ето защо това искане на ответницата ще бъде отхвърлено.

За родителските права- от брака си съпрузите имат две деца, като и двете не са пълнолетни. Между тях е налице съгласие и по този въпрос- че упражняването им следва да се възложи върху майката. Това е изцяло в интереса на децата, защото се установи, че се чувстват добре при нея; в жилището, в което и в момента живеят заедно, са създадени добри условия; децата ходят на училище, имат личен лекар. Ето защо съда ще уважи желанието на родителите.

След като майката ще упражнява родителските права, то съвсем логично е местоживеенето на децата да е при нея.

От изготвения по делото социален доклад, а и от свидетелски показания, се установи силна привързаност и на двете деца не само към майката, но и към бащата, а също и желанието им да имат неограничени възможности да се виждат с него. Тъй като в процеси като този водещ е интереса на децата, съда счита, че следва да зачете волята им. За случай, че между родителите възникне противопоставяне, ако липсва съгласие и за да се гарантира възможност за поне минимални контакти на децата с бащата, съда ще определи и задължителен режим. Според съдията-докладчик, предложения в исковата молба на Александров е подходящ, като се приближава до отдавна установил се като „стандартен“ за производства като настоящото. Впрочем, жената-ответницата не взе становище по този въпрос.

За издръжката на децата: те не са пълнолетни и поради това задължението да им се заплаща такава е безусловно. То обаче е обусловено от нуждите на всяко дете и възможностите на задължения родител да я дава. В случая едното дете- С., е в петнадесетата си година, а другото- В., в осемнадесетата. В случая не се наведоха и съотв.-доказаха, конкретни или пък специфични, техни нужди, които трябва да се задоволяват с парични средства, освен, че те участват в спортни състезания и посещават летни лагери, провеждани от техните спортни клубове. По-малкото от двете деца посещава и психолог, но според съда не се установи това да е безусловно необходимо за него. Още повече, че са налице доказателства в обратна посока- съгласно свидетелски показания- бабата по бащина линия, детето е спокойно, чувства се добре, а и е безспорно по делото, че С. често има контакти с баща си; сама ги търси и го посещава, а и пред социален работник и двете деца са изразили желание неограничено да контактуват и с двамата си родители. Така също, няма данни това – посещение при психолог, да е необходимост в перспектива, т.е. разходите под формата на такси за такъв да имат постоянен характер занапред.

Разходите, които изискват обаче възрастта им, особено на В., не са малки, като за това се съди от общоизвестните обстоятелства, че с израстването на децата се увеличават разходите за издръжката им; след навлизане в пубертета, а и в последващото го години, децата имат повече и по-специфични нужди. Те започват да излизат, на кафе напр., дори на развлекателни заведения; искат и това е съвсем нормално, да се обличат с все по-нови и по-модерни дрехи и обувки т.н. Отделно от това, явно и двете деца спортуват, при това не на любителско ниво, а и вземат участия в спортни лагери и в състезания, за което също се правят разходи- по делото бяха доказани конкретни такива. Според съда, ако двамата родители живееха заедно, те биха отделяли, вкл. и като разходи във връзка със спортните им

ангажименти, за дъщеря си В. по около 600лв. месечно, а за дъщеря си С.- по около 450лв. По-голямата част от тази парична издръжка на децата трябва да се поеме от бащата, тъй като основните усилия, грижи по отглеждането и възпитанието на момичета се извършват от майката, а и нейния месечен доход е доста по-нисък от този на бащата. Поради това Ц. С. ще бъде осъден да заплаща издръжка за В. в размер на 400лв. и 250лв. за С., месечно.

За тези издръжки трябва да се коментира и следното: майката претендира те да се присъдят от датата 21.10.2021г., която е деня, в който тя и децата са напуснали семейното жилище, по твърдение в молбата, с която предявява насрещните си искове. Това искане не може да бъде уважено, защото по този начин ще се присъди издръжка и за минало време, но такава, с пр.осн.чл.149 от СК, не е предмет на настоящото дело. Разглежданата издръжка е дължимата на основание чл.143 ал.2 от същия нормативен акт. Ето защо издръжките ще бъдат присъдени от датата, на която е депозирана пред съда исквата молба, с която се претендира- в случая молбата, с която са предявени насрещните искове.

По въпроса за фамилното име- видно от официален свидетелстващ документ- удостоверение, издадено от община Сливен, жената е имала фамилно име Г., но при сключването на гражданския брак с Ц. С. е приела неговата фамилия. С писменото си изявление- молбата, с която предявява насрещни искове, заявява желание да запази брачното си фамилно име. То ще бъде уважено от съда, защото съгласно чл.53 от СК, от значение е единствено желанието на онзи от съпрузите, който при сключването на брака е приел фамилията на другия.

По иска с пр.осн.чл.56 от СК- съпругата претендира на нея да бъде предоставено ползването на семейното жилище. Тази ѝ претенция ще бъде отхвърлена. Съгласно чл.56 ал.1 от СК, съда предоставя ползването на семейното жилище на онзи съпруг, който е поискал това и то ако има жилищна нужда. В случая съда прецени, че С. Пенева няма жилищна нужда, защото след раздялата си с Ц. С. тя се е установила, заедно с децата им, в дома на своите родители. Видно от изготвения по делото социален доклад, този жилищен имот представлява двуетажна къща, като тя и децата живеят на втория етаж, състоящ се от две спални, хол и кухня с прилежащи тераси, докато семейното жилище, в което понастоящем живее Ц. С., е с един основен и един приземен етаж, като основания се състои от спалня, детска и кухня. Т.е., от една страна жилището, в което понастоящем са майката и двете деца е достатъчно просторно и обширно, за да задоволява жилищните им нужди, а от друга- то е по-голямо с една стая, от семейното жилище. Т.е., ако майката и децата се преместят в семейното жилище, няма да се подобрят, а напротив- ще се влошат, жилищно-битовите им условия.

Така също, ако съда предостави на С. С. ползването на семейното жилище, това ще предположи, а направо- наложи, чести контакти между нея и родителите на вече бившия ѝ съпруг, а също и между нея и бившия ѝ съпруг, което не е в интерес на никой от двамата, а още по-малко на децата им, защото е основа за конфликти поне между вече бившите съпрузи. Последните от сега изглеждат съвсем вероятни, още повече като се има предвид обстоятелството, установено със събраните по делото доказателства, че Ц. С. понастоящем живее с жената, която е била приятелка на С. С. и с която е имал извънбрачна връзка. Съзирайки и тази бъдеща опасност, съдията-докладчик ще отхвърли искането на жената да ѝ бъде предоставено ползването на семейното жилище. Съдът отново ще посочи обаче, че решаващия мотив да отхвърли иска с пр.осн.чл.56 от СК е, че в случая не са налице предпоставките, установени с него, за уважаването му.

По иска на С. С. с пр.осн.чл.145 от СК, с който тя претендира Ц. С. да бъде осъден да ѝ заплаща лична издръжка. Също ще бъде отхвърлен, защото и за него не са налице установените в закона- тази правна норма, обстоятелства за уважаване. Съгласно ал.1 от същия, право на издръжка има само невиновния съпруг, а както се посочи по-горе в това решение, в случая и двамата съпрузи носят вина за влошаването, до степен на нетърпимост и непоправимост, на брачната връзка.

С оглед становището на съда по въпроса за вината, не може да уважи и искането на С. С. върху ищеца да бъдат възложени направените от нея разноски по делото, които иначе са факт- защото съгласно осн.чл.329 ал.1, изр.второ от ГПК, сторените от страните разноски трябва да останат в тежест на всеки от тях, както са ги направили, щом и двамата съпрузи са виновни.

По въпроса за дължимите по това дело такси: първата от тях е окончателна по чл.4 т.1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК. Съдът преценил, че в случая няма да възлага такава върху никой от съпрузите, защото всеки от тях е внесъл такса от по 25лв. при предявяване на първоначалните- мъжа, съотв. насрещните искове- жената. Т.е., внесена е както първоначално дължимата д.т., така и окончателната.

Дължи се обаче такса за издръжките на двете деца. Тези искове са оценяеми и поради това за тях се дължи такса от 4% върху цената на всеки иск за издръжка- чл.1 от Тарифата. Цената на иска за издръжката на детето В. се определя от сбора на всички платежи- чл.69 ал.1, т.6 от ГПК, а цената на иска за издръжката на детето С.- от сбора на тридесет и шест месечните платежи- чл.69 ал.1, т.7 от ГПК. Издръжките за децата се дължат докато те навършат пълнолетие. При В. то ще настъпи скоро- на 19.05.2023г. При цената на иска за нейната издръжка, която се получава спазвайки цитираното правило, дължимата от баща ѝ държавна такса от 4% се равнява на 237.87лв. Дължимата за издръжката на детето С. държавна такса е 360лв.

Водим от изложеното, Сливенски районен съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА с РАЗВОД, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брачните отношения, сключения на 20.10.2004г. в гр.Сливен граждански брак, за което е съставен акт № 0454 от същата дата на община Сливен, между Ц. В. С. с ЕГН: ***** и съдебен адресат адв.Ел.Х. от АК Сливен и С. С. С. с ЕГН ***** и съдебен адресат адв.Мл.Й. от АК Сливен.

Приема, че и двамата съпрузи имат вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брачните им отношения.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно и недоказано искането на С. С. С. с ЕГН ***** съда да приеме, че изключителна вина за това носи Ц. В. С. с ЕГН: *****.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяването на брака жената да носи брачното си фамилно име- С..

ПРЕДОСТАВЯ на майката С. С. С. с ЕГН ***** упражняването на родителските права върху непълнолетното дете В.Ц. С. с ЕГН *****, род. на 19.05.2005г., а

ОПРЕДЕЛЯ на бащата Ц. В. С. с ЕГН: ***** свободен режим на лични отношения с детето В., а при разногласия/несъгласие между родителите, следния задължителен: всяка първа и трета седмица от месеца, от 09.00ч. на съботния ден до 18.00ч. на неделния, с преспиване, както и един месец през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск.

ОПРЕДЕЛЯ местоживее на детето В.Ц. С. с ЕГН ***** при родителя, на който с това решение се предоставя упражняването на родителските права- майката С. С. С. с ЕГН *****.

ОСЪЖДА Ц. В. С. с ЕГН: ***** да заплаща на непълнолетното дете В.Ц. С. с ЕГН *****, род. на 19.05.2005г., ежемесечно издръжка в размер на **400лв.** /четиристотин лева/, считано от 23.02.2022г., ведно със законната лихва върху всяка

закъсняла вноса, до настъпването на правопроменящи или правопрекратяващи издръжката обстоятелства. Издръжката е платима до 10-то число на месеца, за който се дължи.

Отхвърля като неоснователно искането издръжката да се присъди от 21.10.2021г.

ПРЕДОСТАВЯ на майката С. С. С. с ЕГН ***** упражняването на родителските права върху непълнолетното дете С.Ц. С., с ЕГН *****, род. на 16.06.2008г., а

ОПРЕДЕЛЯ на бащата Ц. В. С. с ЕГН: ***** свободен режим на лични отношения с детето С., а при разногласия/несъгласие между родителите, следния задължителен: всяка първа и трета седмица от месеца, от 09.00ч. на съботния ден до 18.00ч. на неделния, с преспиване, както и един месец през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеене на детето С.Ц. С., с ЕГН *****, при родителя, на който с това решение се предоставя упражняването на родителските права- майката С. С. С. с ЕГН *****.

ОСЪЖДА Ц. В. С. с ЕГН: ***** да заплаща на непълнолетното дете С.Ц. С., с ЕГН *****, ежемесечно издръжка в размер на **250лв.** /двеста и петдесет лева/, считано от 23.02.2022г., ведно със законната лихва върху всяка късняла вноса, до настъпването на правопроменящи или правопрекратяващи издръжката обстоятелства. Издръжката е платима до 10-то число на месеца, за който се дължи.

Отхвърля като неоснователен иска за разликата над 250лв. месечна издръжка до пълния претендиран, с насрещен иск, нейн размер- 400лв. месечно, както и отхвърля като неоснователно искането издръжката да се присъди от 21.10.2021г.

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН иска на С. С. С. с ЕГН ***** с пр.осн.чл.56 от СК да й бъде предоставено, за срок от една година, ползването на семейното жилище.

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН иска на С. С. С. с ЕГН ***** с пр.осн.чл. 145 от СК, да бъде осъден Ц. В. С. с ЕГН: ***** да й заплаща, в продължение на три години, лична издръжка в размер на 250лв. месечно.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането на С. С. С. с ЕГН ***** да бъде осъден Ц. В. С. с ЕГН: ***** да й заплати направените от нея разноси по делото.

ОСЪЖДА Ц. В. С. с ЕГН: ***** да заплати на държавата, в полза на Сливенски районен съд държавна такса върху издръжката на непълнолетното дете В. – **237.87лв.** /двеста тридесет и седем лева и осемдесет и седем стотинки/, както и такса от 5лв. в случай, че за принудителното събиране на тази сума съда служебно издаде изпълнителен лист или пък изпълнителен лист бъде издаден за принудителното събиране на вземането за издръжката на това дете.

ОСЪЖДА Ц. В. С. с ЕГН: ***** да заплати на държавата, в полза на Сливенски районен съд държавна такса върху издръжката на непълнолетното дете С.- **360лв.** /триста и шестдесет лева/, както и такса от 5лв. в случай, че за принудителното събиране на тази сума съда служебно издаде изпълнителен лист или пък изпълнителен лист бъде издаден за принудителното събиране на вземането за издръжката на това дете.

Решението подлежи на обжалване- пред Сливенски окръжен съд, с въззивна жалба, която трябва да се подаде в 2-седмичен срок чрез районния съд, който за всеки участник в производството тече от момента, в който му бъде връчено.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____